

Pastiersky list na slávnosť Bohorodičky Panny Márie 2013

Drahí bratia a sestry!

Nový rok obyčajne začíname vzájomným podaním si rúk. Zároveň si s úsmevom na tvári želáme hojnosť zdravia, šťastia a Božieho požehnania. Sú to krásne a potrebné želania. Pridajme k nim ešte prosbu o dar živej viery. Tento dar je taký prepotrebný v dnešnom svete, ktorý nás chce mnohými nástrahami odvieŕť od Božej cesty. Potrebu živej viery zdôraznil aj Svätý Otec Benedikt XVI., keď vyhlásil pre celú Cirkev Rok viery. Vo svojom liste *Porta fidei* (Brána viery) pripomenul všetkým veriacim, že je potrebné „*znovuobjaviť cestu viery, aby čoraz viac vychádzala najavo radosť a nové nadšenie zo stretnutia s Kristom*“ (*Porta fidei*, 2). Pre nás je prežívanie Roka viery o to aktuálnejšie, že sa prelína so slávením Roka sv. Cyrila a Metoda, kedy si pripomíname jubileum príchodu našich vierozvestov medzi našich predkov.

Na začiatku kalendárneho roka sme plní plánov a predsavzatí. V dôvere ich chceme zveriť Pánovi, od ktorého dostávame do daru každý nový deň i tento nový rok. V liturgii dnešnej svätej omše sme prosili slovami žalmu: „*Bože, buď nám milostivý a žehnaj nás*“ (*Ž 67,1*). Túžba po Božej pomoci nech je v našich srdciach nielen dnes, ale i po celý rok, ba po celý život. Vo viere sa obracajme na nášho Pána, ktorý nás pozná lepšie ako my samých seba. Veď dobre vieme, že bez Božieho požehnania, všetky naše námáhania budú márne.

Majme pred očami slová Pána, ktorý sa prihovára Abrahámovi, veľkému pútnikovi, ktorý sa rozhodol vykročiť na cestu, ktorú mu určil Boh: „*Chodievaj predo mnou a buď dokonalý.*“ (*Gn 17, 1b*). Každý z nás je pútnikom a závisí od našej spolupráce s Bohom, či bude toto putovanie šťastné aj v tomto roku. Preto je dôležité prežiť toto putovanie pred tvárou Pána, v tej neochvejnej viere, že On vie všetko, všetko vidí a všetko riadi. Boh nás vidí, keď podávame pomocnú ruku blížnemu, ale vidí nás aj vtedy, keď šliapeme po cti svojich bratov a sestier. Vidí nás, ak svojim životom dávame príklad ostatným, no vidí nás aj vtedy, keď sa svojim správaním spreneverujeme manželskej prísaha. Vidí nás spínať ruky k modlitbe a vidí i zaťaté päste, ktoré dvíhame v hneve proti blížnemu. Boh vidí všetky naše dobré i zlé skutky aj slová. Vždy nám dáva príležitosť na pokánie. On nám pomáha a vo sviatosti zmierenia nám dáva cez úprimnú ľútosť svoje odpustenie a nový začiatok. Takúto šancu na zmenu srdca nikdy neodkladajme, ale ju využime.

Boh nás však nielen vidí, ale aj nesmierne miluje. Tak ako starostlivý otec učí svoje dieťa prvým krokom, tak aj náš nebeský Otec nás učí robiť kroky viery. My sa máme stávať vernými učeníkmi Ježiša Krista. Naša viera, ktorú sme prijali vo sviatosti krstu sa stala semiačkom určeným na to, aby z neho vyrástol strom. A strom je určený na to, aby prinášal kvalitné ovocie. Naša viera bude rásť len vtedy, keď sa odhodláme nasledovať Ježiša Krista, a to nielen v náboženských úkonoch, ale v každodennom osobnom živote.

Ťažko je odpovedať na otázku: „Čo nás čaká v tomto roku?“ Akokoľvek, poďme za Kristom, prijmime od neho všetko krásne, ale i to ťažké v živote. Náš Pán nám hovorí: „*Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, nech vezme svoj každodenný kríž a nech ma nasleduje!*“ (Mt 16,24). Žiaľ, je veľa vecí, ktoré nás môžu strhnúť z cesty spásy. Ťahajú nás k rozličným modlám a do slepej uličky. Môže to byť telesná vášeň, ktorá ak nás zotročí, môže v nás úplne udusiť vieru. Môžu to byť peniaze a majetok. Ak nás ovládnu, ľahko prepadne snahu vidieť v nich zmysel života a postupne sa staneme ich otrokmi. Je preto veľmi dôležité pamätať na to a častejšie si uvedomovať, že nemôžeme slúžiť dvom pánom (*porov. Mt 6, 24*). Tým neslobodno tvrdiť, že všetky materiálne a telesné veci sú zlé. Majú byť však zamerané na Ježiša Krista a jeho kráľovstvo v duchu Desatora Božích prikázaní a Kristovho evanjelia.

Znovu chcem zdôrazniť, ako je dôležité pridať k novoročnému želaniu aj pranie živej viery. Nezabúdajme na najsilnejšie prostriedky na dosiahnutie a upevnenie živej viery, medzi ktoré patrí každodenná modlitba, Božie slovo a sviatosti, najmä sviatosť zmierenia a Eucharistia. Modlitba je priestor, do ktorého môže prísť Boh, aby nám pomohol. Vo svojom Slove Boh k nám hovorí, vo sviatosti zmierenia nám odpúšťa hriechy a dáva svoj pokoj. Napokon v Eucharistii Boh žije medzi nami a v nás.

Drahí bratia a sestry,

vyprosujem Vám do nového roku Božiu ochranu a Božie požehnanie. Nech Vás všemohúci Boh, na príhovor Bohorodičky Panny Márie a našich vierozvestov sv. Cyrila a Metoda, naplní darom živej viery.

K tomu Vám zo srdca udeľujem apoštolské požehnanie

+*Ján Orosch, biskup - apoštolský administrátor „sede vacante“*

(Pastiersky list prečítať namiesto homílie na Nový rok 2013 – na slávnosť Bohorodičky P. Márie)